

Księga Przysłów

Rozdział 14

1. Mądrość kobiet buduje ich dom, lecz głupie własnoręcznie go burzą. 2. Kto postępuje w sposób prawy, boi się Pana, lecz kto chodzi krętymi drogami, gardzi nim. 3. Mowa głupca jest różgą na jego grzbiet, lecz mędrców strzegą ich wargi. 4. Gdzie nie ma bydła, tam nie ma zboża, lecz dzięki sile wołu zbiory są obfite. 5. Prawdomówny świadek nie kłamie, lecz świadek fałszywy wypowiada kłamstwo. 6. Szyderca nadaremnie szuka mądrości, lecz dla roztropnego poznanie jest rzeczą łatwą. 7. Trzymaj się z dala od głupca, gdyż nie napotkasz u niego rozumnej mowy. 8. Mądrość roztropnego to poznanie właściwej drogi, lecz głupota głupców zawodzi. 9. Na namiotach naśmiewców spoczywa wina, lecz na domu prawych upodobanie. 10. Tylko serce zna własną gorycz i nikt obcy nie podziela jego radości. 11. Dom bezbożnych będzie zniszczony, lecz namiot prawych zakwitnie. 12. Niejedna droga zda się człowiekowi prosta, lecz w końcu prowadzi do śmierci. 13. Nawet w śmiechu może serce boleć, a radość może się kończyć strapieniem. 14. Serce przewrotne zadowala się swoimi zabiegami, serce dobre dopiero swoimi uczynkami. 15. Prostak wierzy każdemu słowu, lecz roztropny zważa na swoje kroki. 16. Mądry boi się Boga i unika złego, lecz głupiec spoufala się z nim i czuje się bezpieczny. 17. Człowiek porywczy popełnia głupstwa, lecz rozważny zachowuje spokój. 18. Prostacy dziedziczą głupotę, lecz roztropnych wieńczy wiedza. 19. Żli muszą chylić czoła przed dobrymi, a bezbożni stać u drzwi sprawiedliwych. 20. Ubogi jest znienawidzony nawet przez swojego bliźniego, lecz bogaty ma wielu przyjaciół. 21. Kto gardzi swoim bliźnim, ten grzeszy; lecz szczęśliwy jest ten, kto się lituje nad ubogimi. 22. Na pewno błędzą ci, którzy knują zło, lecz ci, którzy przemyślują nad dobrem, doznają miłości i wierności. 23. Każda mozolna praca przynosi zysk, lecz puste słowa powodują tylko straty. 24. Koroną mędrców jest roztropność, lecz wieńcem głupców głupota. 25. Świadek prawdomówny ocala życie, lecz kto dyszy kłamstwem, jest zdrajcą. 26. Kto się boi Pana, ma mocną ostoję, i jeszcze jego dzieci mają w niej ucieczkę. 27. Bojaźń Pana jest krynicą życia, dzięki niej można uniknąć sidła śmierci. 28. Chwała króla polega na liczebności ludu, lecz gdy ludzi braknie, księciu grozi upadek. 29. Człowiek nierychły do gniewu jest bardzo roztropny, lecz porywczy pomnaża swoją głupotę. 30. Umysł spokojny zapewnia ciało życie, lecz namiętność toczy członki jak robak. 31. Kto gnębi nędzarza, lży jego Stwórcę; lecz cześć go ten, kto lituje się nad biednym. 32. Bezbożny upada z powodu swojej złości, lecz sprawiedliwy ma oparcie w swojej niewinności. 33. W sercu rozumnego mieszka mądrość, lecz nie można jej znaleźć we wnętrzu głupca. 34. Sprawiedliwość wywyższa lud, lecz grzech jest hańbą narodów. 35. Król jest łaskawy dla roztropnego sługi, lecz gniewa się na tego, kto postępuje haniebnie.